

Αρχαία Ελληνικά Συμπόσια

Για να γνωρίσεις το αρχαίο ελληνικό συμπόσιο, μελέτησε την [εικόνα](#) σε συνδυασμό με το κείμενο που ακολουθεί. Γράψε έναν πλαγιότιτλο για κάθε παράγραφο:

Σκηνή από συμπόσιο: οι συνδαιτημόνες παίζουν κότταβο, ενώ μία κοπέλα παίζει αυλό. Αττικός ερυθρόμορφος κρατήρας, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Μαδρίτης, 420 π.Χ. περίπου.

Τα συμπόσια των αρχαίων

Τα συμπόσια στις αρχαίες πόλεις ήταν η κατεξοχήν μορφή κοινωνικής συγκέντρωσης, σε μία εποχή που δεν υπήρχαν καφενεεία. Ήταν χώροι ανταλλαγής ιδεών και πνευματικών ζυμώσεων.

Το αρχαίο συμπόσιο ξεκινούσε νωρίς το απόγευμα και διαρκούσε ως το πρωί. Οι καλεσμένοι έπαιρναν θέση σε μαλακά ντιβάνια με προσκέφαλα. Τα ντιβάνια τοποθετούνταν σε σχήμα Π, ώστε όλοι να βλέπουν τα πρόσωπα όλων και να συζητούν μαζί τους. Μπροστά σε κάθε ντιβάνι τοποθετούνταν μικρά χαμηλά τραπεζάκια και πάνω τους πρόσφεραν φαγητά και ψωμιά, ενώ στα κενά ανάμεσα στα ντιβάνια έμπαιναν οι κρατήρες και τα υπόλοιπα σκεύη του κρασιού. Σε κάθε ντιβάνι κάθονταν δύο ή τρία πρόσωπα, διαγώνια, ώστε να χωρά ολόκληρο το σώμα του καλεσμένου. Η επιλογή των θέσεων ήταν πονοκέφαλος για τον οικοδεσπότη καθώς συχνά, όπως και σήμερα στα τραπέζια και στις δεξιώσεις, μπορούσαν να προκύψουν παρεξηγήσεις και δυσάρεσκειες.

Κάθε αρχαίο συμπόσιο περιλάμβανε δύο μέρη: το **δειπνον** και τον **πότον**. Το δείπνο, δηλαδή η κατανάλωση φαγητού (και μαζί με αυτό και κρασιού) ήταν το δευτερεύον και γι' αυτό πιο σύντομο μέρος του συμποσίου. Μόλις τέλειωνε οι δούλοι απομάκρυναν τα τραπεζάκια, καθάριζαν το πάτωμα και έφεραν νερό στους συνδαιτημόνες να πλύνουν τα χέρια τους.

Αρχαία Ελληνικά Συμπόσια

Ως μεταβατικό στάδιο από το δείπνο στον πότο λάμβανε χώρα μία σπονδή άκρατου (ανέρωτου) κρασιού στον αγαθό δαίμονα, οι καλεσμένοι φορούσαν στεφάνια που τους πρόσφερε ο οικοδεσπότης, άναβε λιβάνι και όλοι οι παρευρισκόμενοι με συνοδεία αυλού τραγουδούσαν έναν ύμνο προς τιμήν του Δία ή κάποιου θεού. Τότε ξεκινούσε η κρασοκατάλυξη. Οι καλεσμένοι κατανάλωναν ποσότητες νερωμένου κρασιού (το ανέρωτο θεωρούνταν κατάχρηση και σημάδι αλκοολισμού) από έναν μεγάλο κρατήρα που είχε τοποθετηθεί στο κέντρο. Αργούσαν έτσι να μεθύσουν και αφιέρωναν τον χρόνο τους σε συζητήσεις ή στην παρακολούθηση των θεαμάτων που τους πρόσφεραν γελωτοποιοί, ακροβάτες, ταχυδακτυλουργοί, καλλιτέχνες και γυναίκες που έπαιζαν μουσική, χόρευαν και τραγουδούσαν. Καλλιεργημένες συντροφιάς έλυναν γρίφους, απάγγελλαν ποιήματα, τραγουδούσαν αυτοσχέδια τραγούδια ή συζητούσαν φιλοσοφικά, λογοτεχνικά, πολιτικά ή άλλα θέματα.

Η κατάληξη κάθε συμποσίου ήταν να μεθύσουν όλοι, να αποκοιμηθούν εκεί ή ξημερώματα να βγουν στους δρόμους μεθυσμένοι, για να επισκεφτούν άλλα σπίτια, όπου δίνονταν συμπόσια.

(Ιωάννης Συκουτρής, διασκευασμένο κείμενο)

Τίτλος: «**Αρχαία Ελληνικά Συμπόσια**»

Έκδοση: **1.5**

Ημερομηνία: **10/09/2024**

Συντονιστής ομάδας σχεδιασμού και ανάπτυξης: **Κέλλυ Σαρρή Πασχαλίδη**

Δημιουργία: **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΦΗ**

Το παρόν αναπτύχθηκε στο πλαίσιο της Πράξης «Συγγραφή, Αξιολόγηση και Ένταξη διδακτικών βιβλίων στο Μητρώο Διδακτικών Βιβλίων και στην Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Διδακτικών Βιβλίων» με κωδικό ΟΠΣ (ΜΙΣ) 6010165, του Προγράμματος «Ανθρώπινο Δυναμικό και Κοινωνική Συνοχή 2021-2027» που υλοποιείται από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Μητρώο
Διδακτικών
Βιβλίων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων
και Αθλητισμού

ΙΕΠ **ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ**
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Πρόγραμμα
Ανθρώπινο Δυναμικό και
Κοινωνική Συνοχή